

Un repoludo gaiteiro
Amancio Prada

RE

Un repoludo gaiteiro
de pano sedán vestido,
como un príncipe cumprido,
cariñoso e falangueiro,
entre os mozos o primeiro
e nas ciudade sen par,
tiña costume en cantar
aló pola mañanciña

Estri.

SOL RE
Con esta miña gaitiña
LA RE
ás nenas hei de enganar.(Bis)
RE LA RE SOL RE LA RE SOL RE LA RE
LA LA LA LA LA la.....LA

RE

Sempre pola vila entraba
SOL RE
con aquel de señorío
RE
sempre con puxante brío
SOL RE
co tambor se acompasaba
SOL
e se na gaita sopraba
LA RE
era tan dóce soprar
SOL LA RE
que ben fixera en cantar
SOL LA RE
aló pola mañanciña

Estri.

(Apartir de aquí es toda igual)

Todas por el reloucaban,
todas por el se morrían,
se o tiñan cerca sorrían,
se o tiñan lonxe choraban;
mal pecado non coidaban
que n'aquel seu frolear

tiña costume en cantar
aló pola mañanciña

Estri.

Camiño da romaría
debaixo dunha figueira,
cánta meniña solteira
quérote lle repetía
y el coa gaita respondía
por a todas embaucar,
pois ben fixera en cantar
aló pola mañanciña

Estr.

Nas festas, cánto contento
canta risa das fiadas
todas, todas namoradas
deranlle o seu pensamento
e el que de amores sedento
quixo a todas enganar
cando as viu despois chorar
cantaba nas mañanciñas

SOL

RE

Non sexan elas toliñas

LA

RE

non veñan ao meu tocar(Bis)

Quizás la letra no sea del todo correcta

jomecho@gmail.com